

[Koføed.]

virksomhed ved sygebehandling, og disse begrænsninger er kiropraktorerne også underkastet. I den forbindelse kan man sige, at en kiropraktor i løvens forstand har samme stilling som dem, man populært kalder kloge mænd.

Det er forståeligt, hvis befolkningen rent følelsesmæssigt ikke kan forstå dette forhold, eftersom man ved, at kiropraktorerne har en uddannelse bag sig, men det er en uddannelse, der ikke kan fås her i landet, og det er praksis her i Danmark ikke umiddelbart at anerkende andre landes uddannelser, medmindre vi har en tilsvarende herhjemme. Man kan stille det spørgsmål: hvad er egentlig grunden til, at vi ikke har en sådan uddannelse? Det er f. eks. en kendsgerning, at en hel del læger har taget kiropraktikken op under det, man kalder manipulation. Det kunne tyde på, at der ligger en vis anerkendelse eller accepteren af denne specielle behandlingsteknik. Det er for mig et spørgsmål, om man hos dem, der har ansvaret for uddannelsen af vore læger, ikke for længe har undladt at give tilstrækkelig undervisning i manipulation og dens muligheder ved behandling af rygsfavanker o. lign. Hvis man i tide havde gjort dette, havde det måske ikke været nødvendigt med denne debat.

Der er i befolkningen, som jeg sagde før, en positiv indstilling over for kiropraktorer, og mange kan vanskeligt forstå, at man ikke kan få tilskud til en behandling, som man mener at have bevis for virkelig hjælper. På den anden side er det klart, at sådan som loven er affattet, og sådan som lægerne opfatter lægeloven og ministerierne sygeforsikringsloven, kan der ikke ydes tilskud fra en offentligt støttet sygekasse til en behandling, medmindre der foreligger en henvisning fra en læge. Dette gælder også speciallæger, fysioterapeuter o. lign.

Tilbage står så spørgsmålet, om loven bør ændres, således at man kan gå til en kiropraktor uden henvisning og derefter få refusion. Til dette må jeg svare nej med den begrundelse, jeg nævnte før, at det offentlige gennem autorisation og gennem henvisning må kunne garantere, ikke alene at patienten er sikret den rigtige behandling, men også at der ligger den rigtige diagnose til

grund for denne behandling. Det offentlige kan efter min mening ikke stille for strenge krav med hensyn til uddannelse for dem, der skal stille denne diagnose.

Efter udvalgsflertallets indstilling bør en kiropraktisk behandling kun gives efter lægehenvi sning, et synspunkt, som repræsentanterne for sygekassernes centralforening gik ind for, og jeg vil nødig tage ansvaret for, at man ser bort fra den sagkundskab, der sad i dette udvalg.

Tilbage står så spørgsmålet, om man i praksis kan få denne ordning til at virke. Vil det være muligt at få et samarbejde i gang mellem læger og kiropraktorer, således at lægerne mener at kunne tage ansvaret for at ordinere en kiropraktorbehandling? Til dette hører, at lægen selv mener, at behandlingen er god nok. Det vil sige, at lægerne ikke skal tro på behandlingen, de skal acceptere den. Samfundet kan ikke gennem lægeloven stille strenge krav til en læges ansvar og derefter påbyde, at han skal tro, at den behandling, f. eks. folketetinget mener er god nok, også er det. Der må med andre ord være et indbyrdes respektforhold; før tror jeg ikke et samarbejde kan finde sted.

Som ministeren siger, er kiropraktor-spørgsmålet ikke løst med afgivelsen af udvalgets betænkning, men det ligger klart, at den sagkundskab, der dels har siddet i udvalget, dels har udtalt sig om betænkningen, går imod en autorisation, hvorfor vi fra venstres side heller ikke kan tilråde en lovændring i den retning.

Derimod er vi positive over for spørgsmålet om behandling efter ordination af en læge og kan gå ind for, at man arbejder videre, således at der kan findes udveje for, at denne ordning kan fungere i praksis, og således at der i den kommende sygesikringslov åbnes mulighed for ydelse af tilskud til den ordnede behandling.

Jeg skal derfor på venstres vegne anbefale, at forslaget henvises til socialudvalget, hvor vi kan drøfte det videre.

Valbak: Den sag, vi drøfter i dag, har jo vidtrækkende principiel betydning. Det er derfor også rimeligt, at vi får den på bordet, og til den ende skal initiativtagerne have tak. Men netop det vidtrækkende gør det, synes jeg, nødvendigt at trække de præmis-